

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 540/2016
31.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Б., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката М.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 422/10 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1001/15 од 26.11.2015. године, у седници већа одржаној 31.05.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 422/10 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1001/15 од 26.11.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту К 422/10 од 09.04.2015. године окривљени И.Б. је, поред осталих, оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члан 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју се урачунава време за које је био лишен слободе од 12.09.2006. године до 13.09.2006. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка 11.344,00 динара као и да на име накнаде штете исплати оштећеном СТР „Л.1“, власништво З.Р., износ од 62.050,00 динара, оштећеном СТР „Л.2“, власништво И.Н. износ од 16.330,00 динара и оштећеном СТР „Д.“, власништво З.Ђ. износ од 47.272,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1001/15 од 26.11.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног И.Б. и жалбе окривљених Ђ.Г. и Д.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног И.Б., адвокат М.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да се обе нижестепене пресуде укину а да се предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б. је недозвољен.

Бранилац окривљеног И.Б. у захтеву за заштиту законитости наводи да ниједним изведеним доказом није утврђено постојање намере код овог окривљеног да заједно са окривљеним Ђ.Г. изврши предметно кривично дело нити договора између окривљених у вези са извршењем истог истичући да је окривљени критичном приликом само возио окривљеног Ђ.Г. немајући сазнање да ће он извршити предметно кривично дело, те да радња превоза окривљеног Ђ.Г. не представља радњу извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. У вези са тим бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да окривљени И.Б. није учествовао ни у деоби одузетих ствари што према ставу браниоца указује да он није учествовао у извршењу предметног кривичног дела заједно са окривљеним Ђ.Г.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама на који начин побијане правноснажне пресуде суштински оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног И.Б. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.